

forslaget under Nr. 2. Dette Forslag fremstillede sig for mig ikke blot som ønskeligt, men jeg maa tilstaae, som nødvendigt; men deraf fulgte saa atter Vædringsforslaget under Nr. 1. Jeg har troet, at disse Forslag ikke kunde holdes adskilte, men at det ene maatte staae og falde med det andet. Jeg søgte Vanstelligheden ved at stille Vædringsforslaget under Nr. 1, og jeg tyede derfor hen til § 13 i det foreliggende Lovudkast, idet det omtrent er de Udtryk, som der findes brugte, der ere optagne i mit Vædringsforslag; men jeg skal villig indrømme, at der meget vel kunde gives Vædringsforslaget en anden Vending, naar man overhovedet vilde antage Principet i det, og det glædede mig meget at høre den ærede Ordforers Udtalelser om det, idet jeg er meget tilbøielig til at anerkjende, at der maaskee kunde gives det en anden, bedre og fyldigere Affattelse. Skulde man overhovedet ville anerkjende Nødvendigheden af mit Vædringsforslag, vil Fuldstændiggjørelsen jo altid kunne følge efter. Den høitærede Justitsminister vilde ikke indrømme Nødvendigheden af min Formening, at der er en væsentlig Forskjel mellem saadanne Politiovertædelser, som staae i Forbindelse med Vedtægtsforviklingen, og andre Politiovertædelser. Jeg kan dog ikke fravige min Betragtning i saa Henseende. Jeg troer, at der er en ikke ringe Forskjel, og at denne Søndring, som jeg har søgt at fremstille ved mit Vædringsforslag, i det virkelige Liv har Meget for sig, ialfald Mere, end den høitærede Minister vilde indrømme. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 bemærkede den høitærede Minister, at Forslaget maaskee kunde være hensigtsmæssigt — jeg troer, det var Udtrykket — om end ikke nødvendigt. Jeg skal ganske herolige mig herved. Jeg anseer rigtig nok Vædringsforslaget under Nr. 2 for nødvendigt, men naar det maatte erkjendes for hensigtsmæssigt, og det er det Mindste, jeg troer, det maa erkjendes for, troer jeg ogsaa, at det vil blive antaget. — Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Søsken) gjorde den Bemærkning, at jeg syntes at være gaaet ud fra den Forudsætning, at Politimestrene vare slappe; men jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at jeg skulde været gaaet ud fra

en saadan Forudsætning. Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at Politifunctionen er en meget vanstelig Function, naar den skal udføres saaledes, at den kan fyldestgjøre baade Vedkommende selv og Andre, en Betragtning, der faaer end mere Vægt, naar det erindres, at Politifunctionen udenfor Kjøbenhavn i det Hele taget er lagt i Mænds Hænder, som ere bebyrdede med en overmaade stor Mængde andre Forretninger, der vel kunde kræve deres fulde Opmærksomhed, og som derfor meget vanstelliggjør Politidommer-Stillingen udenfor Kjøbenhavn, medens denne Stilling i Kjøbenhavn ved Loven af 11te Februar 1863 er lagt i Mænds Hænder, hvis Function udelukkende bestaaer i Behandlingen af Polititretsager. Jeg formeente derhos, at den Bestemmelse, som findes i Lovudkastet med Hensyn til Udvarsler, med Hensyn til Modtagelsen af passende mindre Bøger og overhovedet med Hensyn til slige personlige, individuelle, vilkaarlige Afgjørelser, vilde forøge Vanstelligheden for Politidommerne. Kommer Stillingen i en Mænds Haand, som ikke føler nogen Vanstellighed derved, saa er det godt, men jeg troer dog nok i Almindelighed at kunne sige, at alt dette vil forøge Vanstelligheden ved Stillingen. Det er blevet ytret, at man er isærd med at skabe en ny Retsforfatning, og at Offentligheden i Retspleien dermed vil træde i Virksomhed i det Hele, ligesom den nu ved dette Lovudkast vil træde i Virksomhed i politiretlig Henseende. Ja, det vil den ganske vist; men jeg maa dog bemærke, at der vil være en Forskjel mellem Offentligheden, som den finder Sted ved Kjøbenhavns Politiret, hvor der er en virkelig Offentlighed, og den Offentlighed, som vil finde Sted ved de Politiretter, som etableres paa Landet, hvilket navnlig vil være klart, naar man seer hen til, at Politiretterne ogsaa kunne sættes extraretsviis efter særlig Berammelse. Jeg har altsaa ikke kunnet fravige min Anskuelse om, at der er nogen Begrundelse for det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg skal indrømme, at Forslaget under Nr. 1 mere er en Ekspansjon. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 foreligger der derimod efter min Anskuelse en Nødvendighed, og jeg troer, at Forslagene under Nr. 1 og 2 staae i en nødvendig Forbin-